

Před Štědrým dnem: Bezbranný Pán světa a vesmíru? Pravda naší lidské existence. Všichni jsme před Bohem kojenci odkázaní na jeho péči. Podoba vzpoury a následky selhání. Jesličky jsou naší nadějí

23. 12. 2018

Radomír Malý připomíná hluboký smysl vánočních svátků v podobě, jakou ji vnímaly desítky generací před námi - a z celé symboliky Ježíška vyvozuje jeden zásadní apel

Koho vlastně uctíváme o Vánocích?

Banální otázka s banální odpovědí, řekne většina občanů ČR včetně těch nevěřících. Přece Ježíše Krista, jeho Narození! Stačí to ale? Kdo postojí alespoň chvíli s tichou modlitbou u jesliček, brzy pochopí, že nikoliv. O Vánocích neslavíme pouze „narozeniny“ Božského Zakladatele naší Církve, ale něco mnohem originálnějšího, co nenajdeme v žádném jiném náboženství. My uctíváme Krista Spasitele jako maličkého kojence.

Zkusme si představit, že by buddhisté slavili a ctili Gautámu Siddharta (tak se Buddha původně jmenoval) jako malé nemluvně, nebo muslimové Mohameda, případně čínští konfucianisté svého zakladatele. Každý vyznavač těchto náboženství by si poklepal na čelo, kdybychom jim to navrhli.

Totéž by zajisté učinili i příslušníci novověkých „synagog satanových“. Marně bychom například někde hledali pomník V. I. Lenina v podobě novorozence, stejně tak památník některého z idolů současného liberalismu a neomarxismu, ať už by šlo o filozofy a tvůrce myšlení, rockové hvězdy či politické představitele. Kult zakladatele náboženského systému v podobě nemluvně je pouze a výhradně křesťanským fenoménem.

Bezbranný

Katolická církev ho v průběhu dějin rozvíjela a vytvořila kolem něj nádhernou a cituplnou poezii Vánoc a Ježíška, před níž zaslí i její odpůrci. Básník Jan Neruda například o Božském Dítěti napsal: „Spi sladce na tom seně holém, my dech tajíme všichni kolem...“

Ptejme se, proč jiná náboženství a myšlenkové systémy tuto čarokrásnou atmosféru postrádají. A ještě dále: Proč současná civilizace ji přehlazuje komerčním shonem plným nervozity, přecházejícím někdy až k šílenství?

Odpověď opět najdeme v meditaci u jesliček. Malé nemluvnátko Ježíšek, i když má atributy Pána světa a

vesmíru, je tady jako každý novorozenec zcela bezmocný a plně odkázaný na péči své nejsvětější Matky a pěstouna sv. Josefa. Tím odhaluje bytostnou pravdu naší lidské existence: My všichni jsme před Bohem kojenci odkázaní na jeho péči.

Tak jako každé nemluvně musí být fyzicky matkou kojeno a oblékáno, aby nezemřelo hladem a mrazem, i člověk potřebuje v duchovní rovině výživu a šat, aby nezemřel pekelným hladem a mrazem. Tím, kdo jej krmí a odívá, je všemohoucí Bůh. Pokrmem a oblečením jsou tady svátosti a jeho Slovo, to znamená Božská nauka, zjevená Pravda. Právě to se ale dnes neuznává, není to „politicky korektní“, proto nutno pravé kouzlo Vánoc přehlušit a zatlačit do pozadí, případně nahradit Santa Klausem, dědou Mrázem apod.

Vzpoura

Co by nastalo, kdyby – ač zcela absurdně – novorozený kojeneček odmítl nechat se od matky živit a oblékat, o tom není třeba spekulovat: smrt. V duchovní oblasti se ale toto reálně stalo v ráji, kde člověk sveden Hadem-satanem zpupně řekl svému Pánu, který mu zakázal jíst ovoce ze stromu poznání dobra a zla: Ty mi nebudeš stanovit, co je dobro a zlo, já jsem svébytný a určím si to sám podle toho, jak mně to vyhovuje.

Následky se dostavily v podobě fyzické smrti, bolesti, nemocí, neštěstí a zatemnění lidského rozumu, jak učí katechismus.

Člověk ale ve svých dějinách tuto vzpouru proti svému Stvořiteli – a v Novém zákoně i proti Vykupiteli – neustále v různých obměnách opakuje. V současnosti slyšíme ozvěnu toho ve formě odmítnutí všeho,

co souvisí s 6. a 9. přikázáním, nebo i s 5. přikázáním ve vztahu k nedotknutelnosti života dětí pod srdcem matek.

Bože, Ty mi nebudeš prikazovat, že dar sexuality mám uplatňovat pouze v manželství za účelem zplození potomstva, nebudeš mne poučovat skrze nauku hláсанou Katolickou církví, že jsi stvořil člověka pouze a nezměnitelně jako muže a ženu, a proto si nelze svévolně přiřknout opačné pohlaví či dokonce vymýšlet jiná, reálně neexistující.

Nebudeš mi hlásat, že praktikovaná homosexualita je ohavností, za níž následoval trest pro obyvatele Sodomy a Gomory, mně vyhovuje na rozdíl od Tebe postoj, že se jedná pouze o „jinou orientaci“. Nebudeš mi říkat, že svátostné manželství je nerozlučitel- né a každá nevěra hříšná, ani mne nebudeš strašit tím, že pornografie je škodlivá pro mravní a duchov- ní rozvoj člověka.

Tak bychom mohli pokračovat.

Druhá smrt

Tato zpupnost (post)moderních lidí vůči Bohu už teď nese své jedovaté plody ve formě morálního rozkladu kdysi křesťanské společnosti, jejího vymírání a totál- ní absence obrany proti muslimské potopě, která za- plavuje Evropu. A bude ještě hůř, až všechna svin- stva genderismu se stanou zákonem. Člověk – před svým Pánem bezmocné nemluvně, se prostě odmítá nechat se jím živit a šatit správnou zjevenou naukou a svatými svátostmi, proto duchovně umírá – a vý- sledkem nemůže být nic jiného než apokalyptická „druhá smrt“ v ohnivém močále, tj. v pekle.

Pro nás, katolické křesťany, však jsou jesličky s Je- zulátkem mocnou zbraní proti všem těmto ďáblovým útokům. Jak? Tím, že si uvědomím: Před všemohou- cí Bytostí, která mne milovala až k smrti na kříži, jsem pouhým nemluvnětem, takovým, jako Boží Syn zde na seně pod hlavou vola a osla a v láskyplné péči Panny-Matky a pěstouna. Abych nezemřel věčným zatracením v pekle, nýbrž žil na věky, potřebuji Boží výživu a Boží oděv, to znamená jeho nauku obsaže- nou v Písmě svatém a v posvátné Tradici, svátosti a posvěcující milost.

Požehnané Vánoce!

zdroj: <http://www.protiproud.cz/duchovni-svet/4177-pred-stedrym-dnem-bezbranny-pan-sveta-a-vesmiru-pravda-nasi-lidske-existence-vsichni-jsme-pred-bohem-kojenci-odkazani-na-jeho-peci-podoba-vzpourey-a-nasledky-selhani-jeslicky-jsou-nasi-nadeji.htm>

K ZAMYŠLENÍ

Každý okamžik svého života žijeme z dědictví těch, kteří žili před námi, a někomu zase připravujeme cestu.

Říká se: „V nouzi poznáš přítele“ ... Ale největší nouzí je žádného přítele nemít.

Přílišná touha po dokonalosti brání ve vlídném přijetí sebe i druhých.

Pokud dnes nemáme čas na vztahy, může se stát, že až ho mít budeme, nebude s kým ho trávit.

Kdo odmítá objevovat nové věci, odmítá růst.

Spokojenost kupodivu nesouvisí s tím, kolik toho člověk vlastní.

Skutečný odpočinek se neměří exotičností dovolené, ale schopností užít si klidu.

Lidsky dožrát není možné bez smíření se sebou, s druhými a s tím, co život přinesl, aniž jsme to mohli ovlivnit.